

ת"פ 4123/09 - בנק לאומי נגד מנחם פרידמן, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 4123-09 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' פרידמן ואח' 26.4.2015
תיק חיצוני: 3480/08 חב

בפני כב' השופטת יהודית אמסטרדם
המבקש בנק לאומי
נגד ע"י ב"כ עו"ד אלון יואלי
המשיבים 1. מנחם פרידמן
ע"י ב"כ עו"ד משה ישראל
2. מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד טונ ג דנברג ועו"ד לילך כץ

החלטה

פתח דבר (א)

1. בתאריך 22.7.2014 קבע מותב זה בהכרעת- דינו של משיב 1 כי הלה לא הניח את דעתו בדבר רכישה כדין של הכספים שנתפסו בחשבונו ובחשבונות בני משפחתו (סכום של 2,294,881 ₪ נשוא ת/174). כמו גם הכסף המזומן שנתפס במשרדו של משיב 1 בלונדון (סכום של 212,000 ₪)
2. משיב 1 הורשע איפוא גם בהחזקת רכוש החשוד כגנוב וביהמ"ש הורה כי הסכום שנתפס בחשבונות הבנק של הנאשם ובני משפחתו יחולטו לטובת המדינה.

טיעוני ב"כ הצדדים (ב)

3. לטענת ב"כ הבנק, צו החילוט שניתן ע"י ביהמ"ש לטובת המדינה יוצר מצב של יריבות רק בין המבקש למשיבה 2 ולא בין המבקש למשיב 1. עתה, משהשתנתה עמדת משיבה 2 ויש הסכמה מטעמה לבטל את צו החילוט ולהעביר הכספים לטובת בנק לאומי מתבקש ביהמ"ש לעשות כן.
- עוד לדבריו, העברת הכספים תקטין את הנזק שגרם משיב 1 לבנק.

4. ב"כ המאשימה טענה בתחילה לחילוט הכספים לטובת המדינה על מנת להוציא את "בילעו של הגזלן מפיו" (עמ' 900 שורה 14), אך חזרה בה מעמדתה, והודיעה לביהמ"ש שאין לה התנגדות כי הכספים בסכום כולל של 2.5 מיליון ₪ יועברו כמבוקש לידי בנק לאומי.

5. ב"כ הנאשם- משיב 1 מתנגד לבקשה וטוען כי הכספים בחשבונות מרשו אינם כספי הבנק, ולא נקבע בהכרעת הדין או גזר הדין אחרת. בנוסף, הוטל קנס בסכום גבוה שאותו הוא מתקשה לממן, ואם לא ינטלו הכספים שנתפסו בחשבונות הנאשם הם יוכלו לשמש לתשלום הקנס.

עוד מלין ב"כ המשיב 1 כנגד זאת שמרשו אשר לא הואשם כלל בהחזקת רכוש החשוד כגנוב בעניין הכסף שנתפס במגירותיו בלונדון, הורשע גם לגבי סכום זה, וביהמ"ש החליט לחלט גם סכום זה לטובת המדינה.

ג) דין

המקור הנורמטיבי לתפיסת חפצים בידי המשטרה מצוי בסעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר, חיפוש) (נוסח חדש) 1969 (להלן: "**הפסד"פ**").

6. אין מחלוקת כי הכספים בחשבונות הנאשם ובני משפחתו נתפסו ע"י המשטרה, ואז, קמה סמכות לביהמ"ש לצוות על חילוט הכספים אם הורשע אדם "**במעשה העבירה שנעשה בחפץ**" כמפורט בסעיף 39(א) לפסד"פ.

תפיסה זו משקפת את גישת המחוקק לפיה פגיעה בזכות הקניין לגבי חפץ שהוכתם בעבירות מבטאת עונש ראוי בנסיבות מתאימות.

7. למבקש- בנק לאומי קמה זכות לבקש שהכספים ימסרו לו "לשם מימוש זכותו" כמפורט בסעיף 40 לפסד"פ.

8. מהוראות סעיף 39 ו- 40 לפסד"פ עולה כי על ביהמ"ש לכבד את זכותו של צד ג' בחפץ אם נמצא לגבי החפץ שהוא בר- חילוט, שכן תכלית החוק היא להימנע מפגיעה בצד שלא הייתה לו נגיעה לעשייה הפלילית של הנאשם שבעטייה החליט ביהמ"ש לחלט את החפץ- הכספים במקרה דנן.

9. בהכרעת דינו של משיב 1 נקבע שמשיב 1 החזיק כספים שהופקדו במזומן בחשבונו ובחשבון בני משפחתו במהלך השנים 200-2008 בסכום כולל של 2,294,880 ₪, וכן החזיק במשרדו במגירות שולחנו סך של 212,000 ₪.

נסיבות החזקת הכספים - לרבות גירסאותיו השונות של משיב 1 ש"נכבשו" עת ארוכה, הפקדת סכומי כסף עצומים במזומן ללא הסבר למקורם במועדים סמוכים למתן ההלוואות ללווים, רכישת המחאות בנקאיות בסכום

כולל של 791,758 ₪ בדרך שאינה נרשמת בדף החשבון של משיב 1 בבנק. כל אלה עוררו חשד שהכספים היו רכוש גנוב, והנאשם לא הצליח להניח את דעת ביהמ"ש שהכספים הגיעו לרשותו בדרך חוקית.

10. טענת ההגנה כי רצונו של משיב 1 לשלם את הקנס שהוטל עליו בגין ביצוע העבירות שביצע באמצעות כספים לגביהם נקבע שהוא מורשע בהחזקתם כרכוש החשוד כגנוב הינה טענה שאינה ממין העניין.

11. לאור כל המקובץ לעיל, אני נעתרת לבקשת המבקש הנתמכת בהסכמת משיבה 2 ומבטלת את צו החילוט לטובת המדינה.

סכומי הכסף שנתפסו ע"י המשטרה בסכום כולל של 2.5 מיליון ₪ יועברו למבקש.

ניתנה היום, י' אייר תשע"ה, 29 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.